

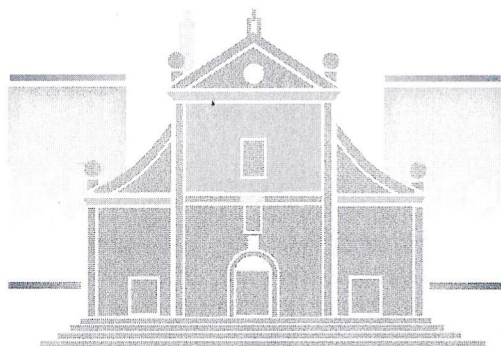
Alleluia

Fragment final del motet *Lobet den Herren, alle Heiden, BWV 230*, (Lloeu Déu totes les nacions). És una fuga força discutida des del punt de vista de l'estilística bachiana. Aquest motet, classificat com a tal malgrat les característiques que el diferencien de la resta de motets de Bach, va ser trobat l'any 1821 a partir d'un hipotètic manuscrit del compositor. La polèmica sobre l'autoria de l'obra és encara vigent entre els musicòlegs. Per les característiques de l'obra: un sol moviment, breuetat, absència de melodia coral, etc, hi ha qui pensa que es tracta d'un fragment d'una cantata. Hi ha nombroses versions pel que fa a la instrumentació de l'obra, des de la interpretació a capella, fins a la utilització del baix continu o de diversos instruments doblant les veus.

Missa Sancti Nicolai

Aquesta obra, escrita per Haydn el 6 de desembre de l'any 1772, està dedicada al Príncep Esterhazy amb motiu de la celebració de la seva onomàstica, com a agraïment per haver deixat tornar a casa seva els músics que sojornaven al palau d'estiu del Príncep, lluny de les seves famílies, des de feia més temps del compte. Haydn per fer notar al príncep el malestar dels músics havia compost la *Simfonia dels adéus*, la qual acaba amb l'abandonament gradual de l'escenari de tots els músics, fins que només hi resten el mateix Haydn i el primer violí, Tomassini, els únics que tenien la família al palau.

La Missa, d'una mitja hora escassa de durada, consta de *Kyrie, Gloria, Credo, Sanctus Benedictus i Agnus Dei*. Alterna fragments per a cor i per a solistes. Les parts de solistes més destacables són el *Et incarnatus est* del Credo i el *Benedictus* del *Sanctus*, en els quals Haydn utilitza unes tessitures força àmplies i crea un teixit harmònic molt ric. És destacable també el contrast entre els diversos fragments tenint en compte la profunditat i la intensitat del contingut dels textos. Aquesta obra, escrita en la tonalitat de sol major, comença i acaba amb un tema de caràcter elegant i amable, marcat per la naturalesa pròpia del compàs compost 6/4, i pretén aportar una idea de cercle clos, d'unitat temàtica.

Concert d'Estiu Coral Espígol

Diumenge, 28 de juny de 1998

Església dels Josepels

Pça. Lesseps

21.00 hores

ANTONIO VIVALDI VENECIA 1678 VIENA 1791 L'ESTIU DE LES QUATRE ESTACIONS WOLFGANG AMADEUS MOZART SALZBURG 1756 VIENA 1791 ALMA DEI CREM K272 UNED ICTUS SIT DEUS K117 JOHANN SEBASTIAN BACH ANHACH 1685 LEIPZIG 1750 DONA NCIS PACEM DE LA MISSA EN SIM BWV 232 ALLELUIA DEL MOTET LOBET DEN HERREN BWV 230 FRANZ JOSEF HAYDN ROHRAU 1732 VIENA 1809 "SECHSVIERTELMESS" CONCERT D'ESTIU CORAL ESPIGOL DIRECTOR QUIM MANOS CONJUNT INSTRUMENTAL G.VORONKOV ESGLESIA DELS JOSEPE ETC DCA I ECECEC CRAFTA D

Programa

Part I

1- L'Estiu

de "Les quatre estacions"
(orquestra)

A. Vivaldi 1678-1741

Violí solista: Ala Voronkova

2- Alma Dei Creatoris

K. 277 (solistes, cor i orquestra)

W. A. Mozart

3- Benedictus sit Deus

K. 117 (soprano, cor i orquestra)

W. A. Mozart

4- Dona nobis pacem

de la "Missa en Si m", BWV 232

(cor i orquestra)

J. S. Bach 1685-1750

5- Alleluia

del motet "Lobet den Herren",

BWV 230 (cor i orquestra)

J.S. Bach

Part II

6- Missa Sancti Nicolai

"Sechsviertelmesse"

(solistes, cor i orquestra)

F. J. Haydn 1732-1809

Kirye	Sanctus
Gloria	Benedictus
Credo	Agnus Dei

Griselda Ramon, *soprano*

Àngels Busquets, *contralt*

David Alegret, *tenor*

Rafel Muntaner, *baix*

Conjunt instrumental dirigit per Guerassim Voronkov

Orgue: Neil Cowley

Director: Quim Mañós

Amb aquest concert, que clou les nostres activitats musicals d'aquesta temporada, els membres de la coral Espígol us oferim aquest programa amb la intenció que passeu una bona estona. Per a nosaltres és un plaer poder interpretar obres del repertori simfònic-coral dels autors més representatius del barroc i del classicisme, conjuntament amb músics de la vàlua com la dels que avui ens acompanyen. No pretenem fer cap versió d'aquestes obres, ens conformem a gaudir del plaer de cantar-les i a fer-vos-en participar tot escoltant-les.

La primera part s'inicia amb *L'estiu* de Vivaldi, amb el qual us volem introduir, mitjançant el fil de les sensacions sonores, a aquesta estació de l'any llargament esperada. El segueixen un recull d'obres breus de Mozart i dos fragments de grans composicions de Bach. La segona part està dedicada íntegrament a la *Missa Sancti Nicolai* de J. Haydn.

Bon estiu i bona música.

Coral Espígol

Alma Dei creatoris K277

És un motet marià que Mozart va escriure a Salzburg durant la tardor del 1777, segons que es dedueix de les anotacions autògrafes que es guarden als arxius de la catedral d'aquesta ciutat. Estilísticament és molt semblant al motet *Sancta Maria Mater Dei K273*, ja que tots dos estan escrits en la mateixa tonalitat de Fa M i tenen una estructura en tres parts en forma de sonata. L'escriptura de les parts corals és totalment homofònica i predomina sobre l'orquestra.

Benedictus sit Deus K117

Es tracta d'un ofertori escrit per a la consagració de l'església de Waisenhaus a Viena, entre els mesos d'octubre i de novembre de l'any 1768, quan Mozart tenia 12 anys. L'obra es va estrenar el 7 de desembre del mateix any. Consta de tres moviments, el primer i el tercer per a cor i orquestra i una ària central per a soprano. El text del primer moviment es basa en *l'Ofertori in Festo Ss. Trinitatis* (Tob.12,6). El darrer moviment reproduïx el text de l'antífona de l'Introitus de la *Missa Dominica post Pascha* (Ps 65, 1-2) i la part central es basa en la primera meitat del Ps 65, 13-14. És una obra solemne i amb elements estilístics diversos. És remarcable l'ús que fa cada veu del vuité grau modal en el *Jubilare Deo*, alternant amb la resposta del cor, fet que crea un contrast molt interessant.

Dona nobis pacem

Darrer moviment de la *Missa en sí menor BWV 230*. Com molts dels moviments que componen aquesta obra, el *Dona nobis*, que repeteix el *Gratias* del *Gloria*, reutilitza el primer cor de la cantata BWV 29, els canvis respecte a l'original són mínims. Amb el *Dona nobis* s'arrodona formalment l'extensa obra i s'aconsegueix l'efecte de pau necessari per al final.